

## **ОБ'ЄКТИВНІСТЬ ОЦІНЮВАННЯ ЗНАНЬ СТУДЕНТІВ ПРИ ДИСТАНЦІЙНОМУ НАВЧАННІ**

Одним з видів інноваційного розвитку професійної освіти є введення дистанційного навчання. Саме воно займає все велику роль в модернізації освіти. Під дистанційним навчанням розуміють нову організацію освітнього процесу, яка забезпечує взаємодію між викладачами і студентами на відстані. Основне завдання дистанційного навчання полягає у стимулюванні дидактичного діалогу студента з матеріалом курсу. При цьому така організація містить основні складові навчального процесу зокрема: цілі, зміст, методи, організаційні форми, засоби навчання. Ефективна реалізація дистанційного навчання забезпечується використанням Інтернету.

Сучасні засоби телекомунікацій відкривають перед студентами такі самі можливості, як і під час очних навчальних контактів, а нерідко істотно їх розширюють.

Використовувані сьогодні технології дистанційної освіти можна розділити на три великі категорії:

- 1) неінтерактивні (друкарські матеріали, аудіо-, відеоносії);
- 2) засоби комп'ютерного навчання (електронні підручники, комп'ютерне тестування і контроль знань, новітні засоби мультимедіа);
- 3) відеоконференції — розвинені засоби телекомунікації по аудіоканалах, відеоканалах і комп'ютерних мережах.

У дистанційному навчанні зміст і форма відмінні від очного навчання, тому система оцінювання також має свої особливості. Використання сучасних технологій у дистанційному навчанні відкриває додаткові можливості і відповідно методи побудови системи оцінювання. Вони вибираються залежно від цілей і планованих результатів навчання, й у меншій мірі залежать від вигляду або форми контролю.

У тих ситуаціях, де необхідно продемонструвати розуміння і уміння, використовуються «інтелектуальніші» інструменти оцінювання, такі як: виконання індивідуальних завдань, мікропроект, курсова робота тощо.

У багатьох вітчизняних і зарубіжних вузах використовують різні методи і програмно-технічні засоби контролю знань студентів, які, проте, не можуть гарантувати отримання достовірних да-

них. Вони, як правило, не орієнтовані і на виявлення індивідуальних можливостей і здібностей випробовуваних.

Розвиток методів контролю знань базується на розвитку методів навчання, в яких оцінка не самоціль. У дистанційному навчанні упевненість в отримуваних результатах ВНЗ зможе отримувати і при широкому застосуванні різних мультимедійних засобів і відеоконференцій. Останні ще вельми дорогі і ненадійні. Як мультимедійні засоби можливе використання відеозаписів, особливо виконання практичних завдань.

Таким чином, на сьогодні віртуальна освіта не може повністю замінити навчання у вузі, і причин тут багато — головна, мабуть, банальна — грошей у вузів і населення мало і, як наслідок, лише у одиниць є доступ до нових технологій. Хоча дистанційне навчання знаходиться найближче по характеристиках і деяких організаційних моментах до заочного навчання. Досвід заочного навчання може бути дуже корисним для формування системи дистанційного навчання. Дистанційне навчання — це майбутнє, але воно ще попереду.

### *Література*

1. Галаган А. И. Проблемы интернационализации и контроля качества высшего образования и подходы к их решению в ряде зарубежных стран // Социально-гуманитарные знания. — 2002. — № 3. — С. 221—228.

2. Пивоварова М. А. Информационные технологии в учебном процессе: возможности и опасности // Социально-гуманитарные знания. — 2000. — № 5. — С. 129—140.

3. Литвиненко М. В. Проектирование результатов подготовки специалистов в условиях модульной системы обучения: Методическое пособие. — М.: Изд-во МИИГАиК, 2006. — 60 с.

*Калина А. В., канд. екон. наук, доц. кафедри управління персоналом та економіки праці*

### **ПІДХІД ДО ФОРМУВАННЯ КРИТЕРІЮ ОЦІНЮВАННЯ ЯКОСТІ ЗНАНЬ СТУДЕНТІВ З УРАХУВАННЯМ ПОТОЧНОГО КОНТРОЛЮ**

В сучасних умовах підготовки фахівців важлива роль відводиться практичним заняттям, оскільки на лекційні заняття певна частина студентів не вважає за доцільне приходити. Студенти знають, що є підручники, Інтернет, курси лекцій і тому не завжди